

gozd drva sekati. Dečka sta podirala veliko bukev, a oče je stal na strani v grmovji, ne sluteč, da bo se drevo podrlo, in glej ta trenotek se bukev podere, debela svrž nesrečniku glavó prebije, mu polomi obe roki in eno nogo, da se je takoj mrtev zgrudil.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Znanе resolucije Slovenskega društva so pri Slovencih, Hrvatih, Nemcih in Italijanih vzbudile nekšno pozornost, znamenje, da vendar misel o „jugoslovanskem klubu“ v državnem zboru prihodnjem zasluži prevdarka. — Nemški liberalci tolažijo se, da ministerstvo Taaffejevo razpada, a zopet so za eno laž bogatejši. — Koroški Slovenci pogrešajo narodnih advokatov in notarjev, duhovščina, nekaj učiteljev in kmetov itd. bije težki boj za obstanek slovenstva na Koroškem, toda častno. — Gornje-avstrijski konservativci se uže pripravljajo na volitve v državni zbor. — Zopet prejeli so na Dunaji liberalca goljufa, nekega Nadererja, mož je baje izneveril „samo 10.000 fl. — Grof Koronini je v Gorici poročal o svojem delovanju v državnem zboru in povdarjal potrebo italijanske univerze v Trstu ali saj pravoslavne akademije. — Vogerski minister Tisza, kalvinski papež imenovan, išče škofo pridobiti za preosnovno gosposke zbornice, Donavu namerava v 12 letih strugo popraviti, stroškov bi bilo 15 milijonov. — Kakor liberalnim Nemcem pišejo novine tudi Madjarom zvečinoma Judi z navadno drznostjo; slednji začeli so sedaj napadati največjega domoljuba hrvatskega, škofa Strossmajerja; proglašajo ga za sovražnika vogerske državi, zahtevajo, naj ga vlada odstavi in izžene ali v kakšen samostan zapre. V Zagrebu pa preganjajo nezavisne časnike, tako je urednik Pozorjev na 7 mesecev v ječo obsojen. To bode slab sad rodilo, kar je razjarjeni Starčević celo v deželnem zboru izjavil, češ, da naj Madjari pazijo ter v svojej ošabnosti ne prezirajo Slavjanov! — Vogerski Rumuni zahtevajo rumunsko univerzo ali vseučilišče; Madjari jim nje gotove ne dovolijo kmalu. V Bosni in Hercegovini se pa marljivo nemči in madjari.

Vnanje države. Nemški izseljenci so se uže v Afriki sprli z zamorci in je v Kamerun trebalo dveh vojnih ladjij poslati, da nezadovoljne črne reveže postreljati pomagata; v Novi-Seelandiji pa so nemški naseljenci od divjakov bili premagani. — Italijani tudi iščejo kaj od Afrike pograbit, 12.000 mož odpelje se v Asad ob Rudečem morji, tudi čujemo, da bodejo Italijani pomagali Angležem prodirati v Hartum, za to uslugo smejo vzeti Suakim in Masavo. — Francozi dobili so novega vojnega ministra, ki je sklenol 20.000 vojakov nad Kitajce poslati.

— Slovanski Bolgari bodo 1000letnico sv. Metoda sami in slovesno obhajali, knez se udeleži svečanosti; bolgarska knježevina šteje čez dva milijona duš. — Čerkesi zopet divjajo v Mali Aziji in Carigradu, da se jih sam turški sultan boji. — V Odesi so ruski Judi se uprli policajem pa o d vojakov bili užugani. — Nemški cesar 88letni Viljelm tako boleha, da se malo iz postelje upa. Nemški državni poslanci hočejo borzo obdačiti in bogate Jude navrtati, vsi liberalci solze točijo. — Zavoljo potresov je na Španskem iz pokrajine Granadske pobegnilo 40.000 ljudi; revščina je velika.

Za poduk in kratek čas.

Od Pohorja do Adrije.

Bilo je dne 28. decembra 1884, ko se zdrdam, ali odle vlečem do železniške postaje na Velki, kajti dva konja sta nas treh na sankah komaj vlekla. Snežilo je prav na debelo. Pa to nič ni delo meni, ker bil sem v menčikov zavít s kapuco čez glavo. Mnogotere misli so mi rojile po glavi; izmej vseh najljubša mi je bila ona, da za nekoliko dni spred oči zgubim pohorske trdnjave in bodem gledal tam za morjem visoke mestne palače. Kmalo prisopiha železniški hla pon in odnese proti Šentlorenški postaji, v resnici pa me zanese v zamete. Imeli smo tamkaj srečo čakati dve uri na vožnjo. Med potniki čujem zabavljice na služevne ljudi. Tako se od Brezna do Maribora vozarimo štiri ure. Moral sem potem še čakati dunajskega poštnega vlaka do ednajstih. Vstopivši v „restavracijo“ sedem za okroglo mizo, ukažem prnesti večerje, katero zalivam s penasto pivo. Lahko bi tu naslikal kako podobo iz Mariborskega mestnega življenja, pa opustim.

Dakle prepustivši meščane samim sebi, se vojskujem prvokrat v svojem življenji z mestnim „biftekom“. Dokončavši vojsko se poravnava z natakarmem, na to se podam v čakalnico. Računil sem pa tako: sedaj od 1/12. ure mirno počivaš in spiš, kar se da na goli deski. A pravijo, človek obrača, Bog pa obrne, moj načrt pa je obrnil Franc Ahac okrajni naddesetnik. Ravno se potisnem v kotiček kupeja, ko mi se za petami prekopicava in za mano prikobaca mal, čokast, vojak, in za njim petočica vojaških uniform. Zbaše se na kupejeva tla. Sedaj se prične poslovljanje, da me je vže jela glava boleti. Videl sem, da mi naddesetnik, muhasti Ahac, za to noč spanje vzame. Naj bo, si mislim, zato ga ne grem tožit. Ahac pa ugledavši mojo duhovski uniformirano malenkost se hlastno k meni pritiskne, kakti k staremu kolegi. Vname se preživa govorica mej nama; lahko bi celo brošurico najnih pomenkov spisal. Zapišem tu samo dve strani najnega

razgovora, drugo prekobucnem v reko pozabljivosti. Prva stran zadeva glavnega urednika „Slov. Gosp.“, druga pa naj opiše krive in čudne nazore meni nepozabljivega žlobodrača.

On je rodom Čeh, zna slovenski, preživel 9 let v Mariboru, sedaj pa gre na Dolenjsko-kranjsko v Černomel za c. k. okrajnega nad-desetnika ta Ahac Francel. Eno pa drugo govoreča dospeva do narodnega stališča. Prične se ta-le dogovor.

Vojaški Francel: „Vam povem z eno besedo, g. Gregorčec je v vedni nevarnosti, še po ulicah ne sme iti, drugače je tepen. [No, pretilo se je, a ne storilo in sedaj žugača sodnija preobrača. Ured.] Slabejega življenja mimo njegovega ga ni. Pa tudi je brez časti in veljave.“

Duhovski Francelj: „Kako? Menite, ker slovenski časopis ureduje? „Da“, odgovori on, doktor Gregorec je vsemu slovenskemu gibanju kriv. Umete me, od tega praskanja med Slovenci in nemčurji kmet nima nikakega haska. Verjemite mi.

Vi pravite na to, odgovorim, da kmet in priprosto ljudstva nima njenega dobička od narodne borbe. Jaz nasproti dopričam: veliko ga ima, kar vam kmalu dokažem.

(Dalje prihodnjič.)

Smešnica 3. Vprašanja in odgovori: Jaka: ktera krepost je Slovincem najbolj potrebna? Miha: potrpežljivost. — Miha: zakaj imajo nekateri trgovci tako radi nemške napise? Jaka: ker Slovenci tudi brez napisa vejo, kje se prodaja slabo blago. — Jaka: kako se imenuje nemškutar, če si lasé odstriže? Miha: potem se imenuje: nemčur. Jurij s pušo.

Razne stvari.

(Imenovanje.) Č. g. dr. Janez Križanič imenovan je za kanonika stolnega kapitela mariborskega; dne 12. t. m. bil je slovesno instaliran ter se preseli iz duhovšnice v kapitel-ska stanovanja.

(Ormoške volitve) so se slabo vršile za Slovence, ti so uže v 3. redu propali, a proti postopanju volilne komisije ugovor vložili.

(Deželni odbor) štajerski ne pusti žandarjev predstaviti iz Doberne v Vojnik, v Slatinah da hodišče popravljati s 1520 fl.

(Na graškem vseučilišču) bilo je lani vpisanih 996 dijakov, med temi 335 Štajercev, 65 Korošcev, 34 Kranjcev, 25 Tržačanov, 17 Goričanov, 82 Dalmatincev, 67 Hrvatov, 33 Istrijanov, 35 Čehov, 30 Moravcev, 5 Šlezakov, 2 Bukovince, 14 Galičanov, 1 Rus, 1 Črnogorec, 1 Hercegovac, 1 Bolgar. Po veroizpovedanji: 885 katolikov, 38 pravoslavnikov, 45 protestantov, 15 judov, 1 Turek in 3 brezverca.

(Preč. g. dr. Nemeč) profesor cerkvenega prava v Celovci je izdal velezanimivo knjigo: „Die Pfarrkonkurs-Prüfungen“. Dobiti je v tiskarni sv. Mohorjeve družbe. Cena 50 kr. Več v Cerkvini prilogi.

(Nek Istrijan) je 60.000 fl. daroval, da se za Istrijo ustanovi kmetijska šola.

(Umrl) je na Vogerskem št. Martenski veliki opat Kruesz.

(V Varaždinu) začel je izhajati nov list: „Varaždinski glasnik“; ureduje ga gosp. Vezič.

(Menjice s slovenskim tiskom) so nam obečane, pa videti jih še ni, saj v Ptujih ne, kder tudi poštar ne mara za slovensko-nemške tiskovine.

(Glavač kranjskih šulvereinarjev) nek Wawrečka se je ustrelil v Ljubljani; dolžijo ga, da je 240 fl. izneveril.

(Gornjegrajske čitalnice) novi odbor je tako sestavljen, da so gospodje: dekan Potočnik, predsednik, notar Detiček, namestnik in denarničar učitelj Spende, tajnik, dr. Voušek, B. Wolf, J. Kranjc, F. Lončar, F. Prislan, odborniki.

(Kmetijski prijatelj) advokat Glantschnigg je dne 25. sept. 1884. proti jednemu posestniku vložil 22 eksekutivnih dražeb in 8 dni prej samo 20. torej 42 vkup, kot advokat celjske „šparkase“ je vložil proti jednemu dolžniku 3 tožbe, 3 eksekutivne rubeže zemljišča, tri rubeže premakljivega blaga in 3 eksekutivne sekvestracije. „Slov. Narod“.

(Ptujška kmetijska podružnica) ima 22. t. m. v Murščevo gostilni v Ptujih ob 10 uri predpoldan glavni zbor. Ker se bode o hmeljarstvu in o drugih rečeh govorilo, želeti je velike udeležbe. Vstop je tudi neudom prost.

(Cesarjevič Rudolfovo sadjerejsko društvo) za Spod. Štajer“ si dovoljuje svoje p. n. ude in poverjenike prijazno opomniti, da blagovolijo društvenino za pretečeno leto doposlati — kdor še do sedaj tega ni storil — blagajniku gosp. Francu Praunseisu, veleposestniku v Št. Jurju ob južni železnici.

(Nova skladba.) Dr. B. Ipavic uglasbil je v sree segajoče besede Gorazdove, v 1. številu „Ljub. Zvona“ priobčene pesmi „Mi vstajamo, mi vstajamo!“ ter skladbo poklonil „Slovensk. pevskemu društvu v Ptujih. Društvenikom „Slovenskega pevskega društva“ bode se skladba razposlala, kakor hitro bodo sekirice gotove. Ptujski društveniki se že učijo to skladbo in jo bodo najbrže pri koncertu 2. februarja peli.

(Ljudske knjižnice) izišel je v Leonovej tiskarni 1. snopič, ki objavlja povest: Mladi Ladis. Drugi snopič prinese izvirno povest: „Zlata vas“ po bivšem slovenskem pesniku Malavašiču predelana.